

РЕШЕНИЕ

№ 1032

гр. Русе, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милен П. Петров

при участието на секретаря Теодора Ив. Петрова
като разгледа докладваното от Милен П. Петров Гражданско дело № 20214520103279 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.45 ЗЗД.

Ищецът ИСМ. ЕР. АК. от гр.Русе твърди, че съжителствал на семейни начала с ответницата А.. К. Н. около 10 години, като имали две деца-Е. и Н.. През 2019г. се намирал в Н., а Н. му съобщила по телефона, че е бременна за трети път от него. На 01.05.2019 г. се родило детето Н. И.Е., и ищеца го припознал по реда на чл. 65 СК, като бил вписан в акта за раждане на детето като негов баща. Заявява и че през м.07.2019 г. се разделили с ответницата, като той полагал грижи и за трите деца.В края на 2019г. до ищеца и родителите му достигнал слух, че в квартала се говори, че не той, а друг е баща на детето Н.. Впоследствие чул отново това твърдение, като научил, че Н. имала връзка с друг мъж. Започнало да стават ежедневие подмятания по негов адрес, че отглежда чуждо дете. Предвид това предявил в РОС искова молба по чл. 67 СК, като с влязло в сила Решение № 4/29.01.2021г. по гр.д.№466/2020г., съдът унищожил поради измама извършеното от него припознаване на детето Н.. Твърди, че на 15.09.2020г. в следствие емоционалния срыв, който изживял и психическото напрежение, постъпил в болница „Медика Кор" АД с оплаквания от болки в гърдите и задух. При проведеното му лечение била определена окончателна диагноза: нестабилна стенокардия, едноклонова коронарна болест и хипертонична болест, III ст. След като състоянието му бе стабилизирано на 18.09.2020 г. бях изписан от болницата.Вследствие измамата и умишленото му заблуждение от ответницата претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в негативни преживявания -физически и психически болки, страдания и неудобства, психически стрес и емоционален дискомфорт. Представите му за лично достойнство и чест и качествената оценка на личността му били накърнени от измамата,плакал дни наред. Здравословното му състояние се влошило, започнал да има

високо кръвно налягане, сърцебиене, стягане в гърдите. Освен всички болки и страдания, които изживял от измамата, ищеца се затворил в себе си, чувствал се несигурен, угорчен и неуверен.

Претърпените болки и страдания в резултат на извършените от ответницата действия причинили горепосочените неимуществени вреди, които претендира да бъдат репарирани със сумата от 3000.00 лв., която предявява частично от 10000.00 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 02.05.2019г./деня на деликта/ до окончателното ѝ изплащане. Претендира и разноски.

Ответницата А.. К. Н. от гр. Русе в отговора на ИМ оспорва иска. Заявява, че ищеца упражнявал домашно насилие над нея, за което били образувани две дела по реда на ЗЗДН. Счита и че ищеца не е претърпял описаните неимуществени вреди. Моли иска да се отхвърли, претендира разноски.

От фактическа страна:

С влязло в сила Решение № 4/29.01.2021г. по гр.д. №466/2020г. по описа на РОС, съдът е унищожил поради измама извършеното от ИСМ. ЕР. АК. припознаване на детето Н. И.Е., род. на 01.05.2019г. от майка А.. К. Н.. В мотивите си решаващият съд е приел, че А.Н. съзнателно, умишлено и целенасочено е създала у И.А. заблудата, че той е биологичен баща на детето Н..

От приложеното гр.д. №4530/2020г. на РРС се установява, че страните имат две ненавършили пълнолетие деца- Е., род. на 10.01.2011г. и Н., род. на 27.11.2013г., родителските права по отношение на които са предоставени с влязло в сила Решение от 13.04.2021г. на ИСМ. ЕР. АК..

По настоящето дело са представени заверени копия от епикризи/л.13 и л.14/, от които се установява, че ищеца се е лекувал в „Медика Кор“ за периода 15.09.-18.09.2020г. и периода 06.10.-07.10.2020г., с диагноза: нестабилна стенокардия, едноклонова коронарна болест и хипертонична болест, III ст.

Свидетелят на ищцовата страна С.А./съсед на ищеца/ установява, че ищеца приел много лошо факта, че детето Н. не е от него. Отказвал да излиза с приятели, не искал да контактува с никого. През м.09 2020 г. постъпил в болницата с високо кръвно, оплаквал се, че сърцето му се свива и не може да диша. Казал, че не може да остане в България, защото се срамува. Подобни обстоятелства установява и свид.Е.А./баща на ищеца/.

Ответният свидетел Р.М./позната на страните/, сочи че ответницата ѝ споделила, че имала връзка с „едно момче“, но била сигурна, че детето Н. е от И.. Другият свидетел на ответната страна С.Х. установява, че е чувала от хора в квартала, че детето Н. не е от И.. Заявява и че за последно е виждала ищеца през лятото на 2020г. и същият не изглеждал много добре.

От правна страна:

Предявен е иск за заплащане на обезщетение за вреди причинени от виновно поведение на

ответницата. Съгласно чл.45 и сл. ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като вината на увреждащия се предполага до доказване на противното. Обезщетение се дължи за всички вреди- имуществени и неимуществени, явяващи се пряка и непосредствена последица от увреждането. Съгласно изложеното в тежест на ищеца е да установи наличието на едно противоправно действие или бездействие, предприето от ответницата, което му е причинило вреда, както и причинната връзка между действие и вреда. Ответницата е тази, която следва да докаже липсата на вина в деянието си. В случая съдът намира, че по делото е доказано по несъмнен начин, че А.. К. Н. съзнателно, умишлено и целенасочено е създала у И.А. заблудата, че той е биологичен баща на детето Н.. Този факт, съдът намира за безспорно доказан и установен по гр.д.№466/2020г. по описа на РОС, решението по което дело е задължително за всички съдилища/чл.297 ГПК/. Т.е. съдът приема, че налице са елементите на непозволеното увреждане - противоправно деяние, вина, вреда и причинна връзка между деянието и настъпилата вреда.Предвид събраните по делото доказателства съдът намира, че предявения иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие виновно противоправно деяние на ответника е доказан по основание.

Следва да се отбележи и че въпреки дадените чрез изготвения в о.с.з. на 12.10.2021г. доклад по делото указания, ответницата не е представила доказателства за липсата на вина. В отговора на ИМ, Н. навежда твърдения за упражнено домашно насилие спрямо нея от страна на А., но евентуалното наличие на такова насилие няма връзка с предмета на настоящето дело. Нещо повече, в изготвения доклад съдът ясно е указал на страните, че му е служебно известно, че предявената молба от ответницата срещу ищеца по ЗЗДН по гр.д. №3378/2020г. на РРС е отхвърлена, а производството по гр.д.№5494/2019г. на РРС, със същите страни и предмет е прекратено.

Решаващият състав изцяло кредитира показанията на всички разпитани по делото свидетели, с изключение на тези на Р.М., която пресъздава само споделеното ѝ от ответницата. Ищцовите свидетели ясно и конкретно описват стреса, шока и емоционалния срив на И.А.. Същите посочват, че след, като установил факта, че не е баща на детето Н., ищеца отказвал да излиза с приятели, не искал да контактува с никого, срамувал се, вдигнал кръвно, напуснал България. Фактът, че св. Е.А. е баща на ищеца не следва да мотивира съдът да игнорира неговите показания. Е.А., въпреки, че е евентуално заинтересован от изхода на спора, има пряко наблюдение върху физическото и психическо състояние на ищеца след безспорно установения факт, че ответницата умишлено го е заблудила, че е баща на детето. Този свидетел в най- голяма степен може да разкрие как се е чувствал И.А. след установения факт. Свидетелят излага преките си и непосредствени впечатления, черпени от близостта си с ищеца, че последния е претърпял описаните в ИМ морални страдания. Следва да се отбележи и че дори и свидетеля на ответната страна С.Х. установява, че е чувала от хора в квартала, че детето Н. не е от И. и че е виждала ищеца през лятото на 2020г. и същият не изглеждал много добре.

Съгласно гражданския закон – чл.51 ЗЗД виновният за непозволеното увреждане дължи

пълна обезвреда за щетите, вкл. неимуществени, причинени на пострадалия. Последните съставляват промяна чрез смущение, накърняване и унищожаване на благата на човека, представляващи негови права, телесна цялост и здраве. По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на ищеца са причинени неимуществени вреди. Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за причинените от деликта неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Както се подчертава и в Постановление № 4 от 23.XII.1968 г. на Пленума на ВС, понятието "справедливост" не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства. Събраните по делото доказателства категорично доказват, че ищеца е приел тежко факта, че не е баща на детето Н., изпитвал е душевни страдания, дистанцирал се е от близките си, срамувал се е, станал е обект на подигравки. Наред с това следва да се съобрази и обстоятелството, че не могат да бъдат точно установени, поради което и не подлежат на доказване като известни обстоятелствата какъв е обичайният стрес, който изпитва човек, при подобен случай. Следва да се отбележи обаче, че тези обстоятелства трудно биха могли да бъдат установени с каквито и да било доказателства, тъй като това са преживявания, свързани с вътрешния мир на човека и свидетели на това състояние, в което човек изпада, когато е сам, няма как да се ангажират. Следва да се направи извода, че шока и стреса, който е изпитал, са оказали сериозно влияние върху психиката му, което трудно би могло да се приеме, че отшумява в рамките на няколко месеца. Следователно, съдът, като взе предвид характера на причинените морални страдания, но и липсата на достатъчно доказателства, че престоя в болницата на ищеца за периода 15.09.-18.09.2020г. и периода 06.10.-07.10.2020г. е пряко свързан с действията на ответницата приема, че справедливият размер на обезщетението е общо 2000.00 лв., като над тази сума до предявеният размер от 3000.00 лв., настоящият частичен иск следва да се отхвърли като неоснователен.

Предвид изхода на делото по главния иск, следва да бъде уважена и акцесорната претенция за лихви, които се дължат от датата на деликта – 02.05.2019г./когато е извършено унищоженото припознаване/.

И двете страни по делото са претендирали разноски. По настоящето производство, ищецът е доказал разноски в размер на 620.00 лв./120.00 лв.-заплатена държавна такса и 500.00 лв.-заплатено в брой адв. възнаграждение/, а ответницата-400.00лв. заплатено в брой адв. възнаграждение. Предвид изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъдят направените от него разноски за настоящето производство в размер на 280.00 лв. по компенсация

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А.. К. Н., ЕГН: ***** от гр. Русе, ул. "Й.Д. да заплати на ИСМ. ЕР. АК., ЕГН: ***** от гр. Русе, ул. "К. за претърпените от него неимуществени вреди във връзка с умишлено и целенасочено заблуждаване от страна на ответницата, че ищеца е

баща на детето Н., сумата в размер на 2000.00 лв., ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на деликта - 02.05.2019г. до окончателното ѝ заплащане, както и сумата от 280.00 лв. – деловодни разноси.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата над 2000.00 лв. до 3000.00 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____